

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2009/110/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 16 septembrie 2009

privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică, de modificare a Directivelor 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 2000/46/CE

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 47 alineatul (2) prima și a treia teză și articolul 95,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Directiva 2000/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 septembrie 2000 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor de bani electronici ⁽⁴⁾ a fost adoptată ca răspuns la apariția unor noi produse de tip plăți electronice preplătite și a fost menită să creeze un cadru juridic clar care să întărească piața internă, asigurând în același timp un nivel adecvat al supravegherii prudențiale.
- (2) Comisia a prezentat un raport care sublinia necesitatea revizuirii Directivei 2000/46/CE, întrucât se consideră că unele dintre dispozițiile acesteia au constituit un obstacol în calea apariției unei veritabile piețe unice pentru serviciile de plată cu monedă electronică și a dezvoltării unor astfel de servicii ușor de utilizat.
- (3) Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de

plată în cadrul pieței interne ⁽⁵⁾ a instituit un cadru juridic modern și coerent pentru serviciile de plată, inclusiv coordonarea dispozițiilor naționale privind cerințele prudențiale pentru o nouă categorie de furnizori de servicii de plată, și anume instituțiile de plată.

- (4) În vederea eliminării obstacolelor din calea intrării pe piață și a facilitării accesului la activitate și a desfășurării activității de emisie de monedă electronică, cerințele aplicabile instituțiilor emitente de monedă electronică trebuie revizuite pentru a se asigura condiții nediscriminatorii pentru toți furnizorii de servicii de plată.

- (5) Aplicarea prezentei directive ar trebui să se limiteze la furnizorii de servicii de plată care emit monedă electronică. Prezenta directivă nu ar trebui să se aplice valorii monetare stocate în anumite instrumente preplătite, concepute să răspundă unor nevoi predeterminate și putând fi utilizate numai într-un mod limitat, fie deoarece acestea permit deținătorului de monedă electronică să achiziționeze bunuri sau servicii numai în locațiile emitentului de monedă electronică sau în cadrul unei rețele limitate de furnizori de servicii care au un acord comercial direct cu un emitent profesionist, fie deoarece acestea pot fi utilizate numai pentru achiziționarea unei game limitate de bunuri sau servicii. Un instrument ar trebui să fie considerat ca fiind utilizat într-o „rețea limitată” dacă acesta poate fi utilizat pentru achiziționarea de bunuri și servicii într-un anumit magazin sau lanț de magazine ori pentru achiziționarea unei game limitate de bunuri sau servicii, indiferent de localizarea geografică a punctului de vânzare. Astfel de instrumente ar putea include cardurile de magazin, cardurile de combustibil, cardurile de membru, cardurile pentru transportul public, bonurile de masă sau bonurile pentru servicii (precum bonurile pentru îngrijirea copiilor sau bonurile sociale sau sisteme de bonuri pentru servicii care subvenționează angajarea de personal pentru sarcini domestice, cum ar fi curățenie, călcat sau îngrijirea grădinii), care sunt uneori impozitate și reglementate printr-un cadru legislativ special din dreptul muncii sau dreptul fiscal, conceput să promoveze utilizarea unor astfel de instrumente pentru a realiza obiectivele din legislația socială. Atunci când astfel de instrumente cu scop predeterminat se

⁽¹⁾ Avizul din 26 februarie 2009 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ JO C 30, 6.2.2009, p. 1.

⁽³⁾ Avizul Parlamentului European din 24 aprilie 2009 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 27 iulie 2009.

⁽⁴⁾ JO L 275, 27.10.2000, p. 39.

⁽⁵⁾ JO L 319, 5.12.2007, p. 1.

transformă în instrumente cu scop general, nu ar trebui să se mai aplice exceptarea de la domeniul de aplicare a prezentei directive. Instrumentele care pot fi utilizate pentru achiziții în magazinele comercianților listați nu ar trebui să fie exceptate de la domeniul de aplicare al prezentei directive, deoarece aceste instrumente sunt concepute în principiu pentru o rețea de furnizori de servicii în continuă creștere.

- (6) Prezenta directivă nu ar trebui să se aplice valorii monetare care este folosită pentru achiziționarea de produse sau servicii digitale, atunci când, prin natura produsului sau a serviciului, operatorul îi adaugă o valoare intrinsecă, de exemplu sub formă de facilități de acces, de căutare sau distribuție, cu condiția ca produsul sau serviciul în cauză să poată fi utilizat numai prin intermediul unui dispozitiv digital, cum ar fi un telefon mobil sau un calculator și cu condiția ca operatorul sistemului de telecomunicații, digital sau informatic, să nu acționeze numai ca un intermediar între utilizatorul serviciilor de plată și furnizorul bunurilor și serviciilor. O astfel de situație apare atunci când un abonat la telefonia mobilă sau la altă rețea digitală plătește direct operatorului de rețea și nu există nici un raport de plată directă, nici un raport direct de tip debitor-creditor între persoana abonată la rețea și orice altă terță parte care furnizează bunuri sau servicii ca parte a tranzacției.
- (7) Este necesară introducerea unei definiții clare a noțiunii de monedă electronică, astfel încât aceasta să fie neutră din punct de vedere tehnic. Respectiva definiție ar trebui să acopere toate situațiile în care furnizorul de servicii de plată emite o valoare monetară stocată preplătită în schimbul primirii de fonduri, care poate fi folosită pentru plăți deoarece este acceptată ca plată de către terți.
- (8) Definiția monedei electronice ar trebui să acopere moneda electronică, fie că este stocată pe un dispozitiv de plată aflat în posesia deținătorului de monedă electronică, fie că este stocată la distanță, pe un server și gestionată de deținătorul de monedă electronică printr-un cont special pentru monedă electronică. Respectiva definiție ar trebui să fie suficient de cuprinzătoare încât să evite împiedicarea inovării tehnologice și să acopere nu numai toate produsele de monedă electronică disponibile în prezent pe piață, ci și produsele care ar putea fi create în viitor.
- (9) Regimul de supraveghere prudențială pentru instituțiile emitente de monedă electronică ar trebui revizuit și adaptat la riscurile cu care se confruntă respectivele instituții. De asemenea, respectivul regim ar trebui să fie coerent cu regimul de supraveghere prudențială care se aplică instituțiilor de plată în temeiul Directivei 2007/64/CE. În acest sens, instituțiilor emitente de monedă electronică ar trebui să li se aplice *mutatis mutandis* dispozițiile relevante ale Directivei 2007/64/CE, fără a aduce atingere prevederilor prezentei directive. Prin urmare, trimiterea la „instituție de plată” în cuprinsul Directivei 2007/64/CE se interpretează ca trimitere la „instituție emitentă de monedă electronică”; trimiterea la

„servicii de plată” se interpretează ca trimitere la activitatea de servicii de plată și de emisie de monedă electronică; trimiterea la „utilizatori de servicii de plată” se interpretează ca trimitere la „utilizator al serviciilor de plată și deținător de monedă electronică”; trimiterea la „prezenta directivă” se interpretează ca trimitere atât la Directiva 2007/64/CE, cât și la prezenta directivă; trimiterea la titlul II din Directiva 2007/64/CE se interpretează ca trimitere la titlul II din Directiva 2007/64/CE și la titlul II din prezenta directivă; trimiterea la articolul 6 din Directiva 2007/64/CE se interpretează ca trimitere la articolul 4 din prezenta directivă; trimiterea la articolul 7 alineatul (1) din Directiva 2007/64/CE se interpretează ca trimitere la articolul 5 alineatul (1) din prezenta directivă; trimiterea la articolul 7 alineatul (2) din Directiva 2007/64/CE se interpretează ca trimitere la articolul 5 alineatul (6) din prezenta directivă; trimiterea la articolul 8 din Directiva 2007/64/CE se interpretează ca trimitere la articolul 5 alineatele (2)-(5) din prezenta directivă; trimiterea la articolul 9 din Directiva 2007/64/CE se interpretează ca trimitere la articolul 7 din prezenta directivă; trimiterea la articolul 16 alineatul (1) din Directiva 2007/64/CE se interpretează ca trimitere la articolul 6 alineatul (1) literele (c)-(e) din prezenta directivă; iar trimiterea la articolul 26 din Directiva 2007/64/CE se interpretează ca trimitere la articolul 9 din prezenta directivă.

- (10) Este recunoscut faptul că instituțiile emitente de monedă electronică distribuie monedă electronică (inclusiv prin vânzarea sau revânzarea către public a produselor care au la bază monedă electronică, prin oferirea unui mijloc de distribuire a monedei electronice către clienți, sau prin răscumpărarea monedei electronice la cererea clienților sau prin încărcarea produselor clienților care au la bază monedă electronică) prin intermediul persoanelor fizice sau juridice, care acționează pe seama lor, în conformitate cu cerințele modelelor lor de afaceri. Deși instituțiilor emitente de monedă electronică nu ar trebui să li se permită să emită monedă electronică prin intermediul agenților, ar trebui totuși să li se permită să furnizeze prin agenți serviciile de plată specificate în anexa la Directiva 2007/64/CE, dacă se respectă condițiile prevăzute la articolul 17 din directiva respectivă.
- (11) Este necesar să se instituie un regim combinat de capital inițial și capital curent pentru a se asigura un nivel corespunzător de protecție a consumatorilor și funcționarea sănătoasă și prudentă a instituțiilor emitente de monedă electronică. Dat fiind specificul monedei electronice, ar trebui să fie oferită o metodă suplimentară pentru calcularea capitalului curent. Ar trebui păstrată puterea discreționară totală în materie de supraveghere pentru a se asigura un tratament identic pentru riscuri identice pentru toți furnizorii de servicii de plată, precum și pentru a se asigura faptul că metoda de calcul are în vedere situația comercială specifică a fiecărei instituții emitente de monedă electronică. În plus, ar trebui să se impună instituțiilor emitente de monedă electronică să păstreze fondurile deținătorilor de monedă electronică separat de fondurile instituției emitente de monedă electronică destinate altor activități comerciale. Instituțiile emitente de monedă electronică ar trebui de asemenea să fie supuse unor reguli eficiente de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului.

- (12) Operarea sistemelor de plată constituie o activitate care nu este rezervată unor categorii specifice de instituții. Cu toate acestea, este importantă recunoașterea faptului că, la fel ca și în cazul instituțiilor de plată, operarea sistemelor de plată poate fi desfășurată și de instituțiile emitente de monedă electronică.
- (13) Emiterea de monedă electronică nu constituie o activitate de acceptare de depozite în sensul Directivei 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de către instituțiile de credit ⁽¹⁾, în considerarea caracterului specific de substitut electronic pentru monede și bancnote care urmează a fi utilizat pentru efectuarea de plăți, de obicei cu o valoare limitată, și nu ca mijloc de economisire. Nu ar trebui să fie permis instituțiilor emitente de monedă electronică să acorde credite din fondurile primite sau deținute în scopul emiterii de monedă electronică. În plus, nu ar trebui permis emitenților de monedă electronică să acorde dobândă sau orice alt beneficiu cu excepția beneficiilor care nu sunt corelate cu perioada în care deținătorul de monedă electronică deține moneda electronică. Condițiile pentru acordarea și menținerea autorizației ca instituție emitentă de monedă electronică ar trebui să includă cerințe prudențiale proporționale cu riscurile operaționale și financiare cu care se confruntă aceste entități pe parcursul activităților legate de emiterea de monedă electronică, independent de orice alte activități comerciale desfășurate de instituția emitentă de monedă electronică.
- (14) Cu toate acestea, este necesar să se asigure condiții nediscriminatorii între instituțiile emitente de monedă electronică și instituțiile de credit în ceea ce privește emiterea de monedă electronică pentru a se asigura o concurență echitabilă pentru același tip de serviciu între mai multe tipuri de instituții spre avantajul deținătorilor de monedă electronică. Acest lucru se realizează prin echilibrarea caracteristicilor mai puțin complexe ale regimului de supraveghere prudențială care se aplică instituțiilor emitente de monedă electronică cu dispozițiile mai severe decât cele care se aplică instituțiilor de credit, în special în ceea ce privește protejarea fondurilor deținătorilor de monedă electronică. Având în vedere importanța crucială a protejării fondurilor, autoritățile competente trebuie să fie informate în prealabil cu privire la orice schimbare semnificativă, cum ar fi o schimbare a metodei de protejare a fondurilor, o schimbare a instituției de credit unde sunt depozitate fondurile protejate sau o schimbare a societății de asigurări sau a instituției de credit care a asigurat sau a garantat fondurile protejate.
- (15) Regulile privind activitatea sucursalelor instituțiilor emitente de monedă electronică cu sediul central în afara Comunității ar trebui să fie similare în toate statele membre. Este important să se prevadă că aceste reguli nu sunt mai favorabile decât cele referitoare la sucursalele unei instituții emitente de monedă electronică care are sediul central într-un alt stat membru. Comunitatea ar trebui să poată încheia acorduri cu țări terțe, care să prevadă aplicarea unor reguli care să acorde sucursalelor instituțiilor emitente de monedă electronică cu sediul central în afara Comunității același tratament în întreaga Comunitate. Sucursalele instituțiilor emitente de monedă electronică care au sediile centrale în afara Comunității nu ar trebui să beneficieze nici de libertatea de stabilire, în temeiul articolului 43 din tratat, în alte state membre decât cele în care sunt stabilite și nici de libertatea de a presta servicii, în temeiul articolului 49 al doilea paragraf din tratat.
- (16) Ar trebui să se permită statelor membre să excepteze de la aplicarea anumitor dispoziții ale prezentei directive instituțiile care emit un volum limitat de monedă electronică. Instituțiile care beneficiază de o astfel de exceptare nu ar trebui să aibă dreptul, în temeiul prezentei directive, de a-și exercita libertatea de stabilire sau libertatea de a furniza servicii și nu ar trebui să-și exercite aceste drepturi nici indirect, ca membri ai unui sistem de plată. Cu toate acestea, este oportun să se înregistreze elementele de identificare ale tuturor entităților care furnizează servicii de emiterie de monedă electronică, inclusiv ale instituțiilor care beneficiază de exceptare. În acest scop, statele membre ar trebui să înscrie asemenea entități într-un registru al instituțiilor emitente de monedă electronică.
- (17) Din motive prudențiale, statele membre ar trebui să se asigure că numai instituțiile emitente de monedă electronică autorizate în mod corespunzător sau care beneficiază de o exceptare în conformitate cu prezenta directivă, instituțiile de credit autorizate în conformitate cu Directiva 2006/48/CE, furnizorii de servicii poștale giro care sunt îndreptățiți, în conformitate cu legislația națională, să emită monedă electronică, instituțiile menționate la articolul 2 din Directiva 2006/48/CE, Banca Centrală Europeană și băncile centrale naționale atunci când nu acționează în calitate de autoritate monetară sau alte autorități publice și state membre sau autoritățile lor regionale și locale atunci când acționează în calitate de autorități publice pot emite monedă electronică.
- (18) Moneda electronică trebuie să poată fi răscumpărată pentru a asigura încrederea deținătorului de monedă electronică. Obligația de răscumpărare nu presupune, prin natura ei, faptul că fondurile primite în schimbul monedei electronice ar trebui considerate ca depozite sau alte fonduri rambursabile în sensul Directivei 2006/48/CE. Răscumpărarea ar trebui să fie posibilă întotdeauna în orice moment, la valoarea nominală fără nicio posibilitate de a agreea un prag minim pentru răscumpărare. Răscumpărarea ar trebui să fie, în general, gratuită. Totuși, în anumite cazuri specificate în mod corespunzător în prezenta directivă, ar trebui să fie posibilă solicitarea plății unei taxe proporționale și determinate în funcție de costuri. Aceasta nu aduce atingere legislației naționale în domeniul fiscal sau social sau oricăror obligații pe care le are emitentul în temeiul altor dispoziții comunitare sau de drept intern relevante, cum ar fi dispozițiile privind prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, orice acțiune care urmărește înghețarea fondurilor sau orice măsuri specifice legate de prevenirea și investigarea infracțiunilor.

⁽¹⁾ JO L 177, 30.6.2006, p. 1.

- (19) Deținătorii de monedă electronică ar trebui să aibă la dispoziție posibilitatea de a recurge la proceduri extrajudiciare pentru soluționarea litigiilor. Prin urmare, capitolul 5 din titlul IV din Directiva 2007/64/CE ar trebui să se aplice *mutatis mutandis* în sensul prezentei directive, fără să aducă atingere dispozițiilor prezentei directive. Prin urmare, trimiterea la „furnizor de servicii de plată” în Directiva 2007/64/CE se interpretează ca trimitere la „emitent de monedă electronică”; trimiterea la „utilizator al serviciului de plată” se interpretează ca trimitere la „deținător de monedă electronică”, iar trimiterea la titlurile III și IV din Directiva 2007/64/CE se interpretează ca trimitere la titlul III din prezenta directivă.
- (20) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei directive ar trebui să se adopte în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽¹⁾.
- (21) Comisia ar trebui, în special, să fie împuternicită să adopte norme de punere în aplicare pentru a ține seama de inflație sau de evoluția tehnologică și a pieței și pentru a asigura o aplicare convergentă a exceptărilor în temeiul prezentei directive. Deoarece măsurile respective au un domeniu general de aplicare și sunt destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, acestea trebuie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.
- (22) Va fi necesar să fie evaluată eficiența funcționării prezentei directive. Prin urmare, ar trebui să se prevadă obligația Comisiei de a prezenta un raport la trei ani de la termenul pentru transpunerea prezentei directive. Statele membre ar trebui să ofere Comisiei informații referitoare la aplicarea unora dintre dispozițiile prezentei directive.
- (23) În scopul asigurării certitudinii juridice, este necesar să se adopte anumite dispoziții tranzitorii, pentru a se garanta că instituțiile emitente de monedă electronică care și-au demarat activitățile în conformitate cu dispozițiile de drept intern de transpunere a Directivei 2000/46/CE pot continua aceste activități pe teritoriul statului membru în cauză pentru o perioadă determinată. Acea perioadă ar trebui să fie mai lungă pentru instituțiile emitente de monedă electronică care au beneficiat de exceptarea prevăzută la articolul 8 din Directiva 2000/46/CE.
- (24) Prezenta directivă introduce o nouă definiție a monedei electronice, a cărei emiteră poate beneficia de derogările prevăzute la articolele 34 și 53 din Directiva 2007/64/CE. În consecință, ar trebui modificat în mod corespunzător regimul măsurilor simplificate de cunoaștere a clienței pentru instituțiile emitente de monedă electronică din Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului ⁽²⁾.
- (25) În conformitate cu Directiva 2006/48/CE, instituțiile emitente de monedă electronică sunt considerate instituții de credit, deși acestea nu pot nici să primească depozite de la public, nici să acorde credite din fondurile primite de la public. Dat fiind regimul introdus de prezenta directivă, este necesar să se modifice definiția instituțiilor de credit prevăzută de Directiva 2006/48/CE pentru a se asigura că instituțiile emitente de monedă electronică nu sunt considerate instituții de credit. Cu toate acestea, instituțiilor de credit ar trebui să li se permită în continuare emiteră de monedă electronică și desfășurarea acestei activități în întreaga Comunitate, în conformitate cu principiul recunoașterii reciproce și a aplicării în cazul acestor instituții a regimului cuprinzător de supraveghere prudențială, în conformitate cu legislația comunitară în domeniul bancar. Cu toate acestea, pentru a menține condiții de concurență echitabile, instituțiile de credit ar trebui să aibă dreptul de a desfășura respectiva activitate, la alegere, prin intermediul unei filiale în temeiul regimului de supraveghere prudențială prevăzută în prezenta directivă, în loc de cel prevăzută în Directiva 2006/48/CE.
- (26) Dispozițiile prezentei directive înlocuiesc toate dispozițiile corespunzătoare din Directiva 2000/46/CE. În consecință, Directiva 2000/46/CE ar trebui să fie abrogată.
- (27) Deoarece obiectivele prezentei directive nu pot fi îndeplinite în mod satisfăcător de statele membre, deoarece necesită armonizarea mai multor norme diferite existente în prezent în sistemele juridice ale diferitor state membre, și, prin urmare, pot fi realizate mai bine la nivelul Comunității, Comunitatea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzută la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității enunțat la același articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.
- (28) În conformitate cu punctul 34 din Acordul interinstituțional pentru o mai bună legiferare ⁽³⁾, statele membre sunt încurajate să întocmească, pentru uz propriu și în interesul Comunității, propriile tabele care să ilustreze, în măsura posibilului, concordanța dintre prezenta directivă și măsurile de transpunere și să le facă publice,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

TITLUL I

DOMENIUL DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

- (1) Prezenta directivă stabilește regulile pentru desfășurarea activității de emiteră de monedă electronică în conformitate cu care statele membre recunosc următoarele categorii de emitenți de monedă electronică:

⁽¹⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

⁽²⁾ JO L 309, 25.11.2005, p. 15.

⁽³⁾ JO C 321, 31.12.2003, p. 1.

- (a) instituțiile de credit, astfel cum sunt definite la articolul 4 punctul 1 din Directiva 2006/48/CE, inclusiv, în conformitate cu legislația națională, sucursale ale acestora, în înțelesul articolului 4 punctul 3 din respectiva directivă, atunci când astfel de sucursale sunt situate în Comunitate și au sediul central în afara Comunității, în conformitate cu articolul 38 din respectiva directivă;
- (b) instituțiile emitente de monedă electronică, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 1 din prezenta directivă, inclusiv, în conformitate cu articolul 8 din prezenta directivă și dreptul național, sucursalele acestora stabilite în Comunitate, atunci când astfel de sucursale sunt stabilite în Comunitate și au sediul central în afara Comunității;
- (c) furnizori de servicii poștale giro care sunt îndreptățiți, în conformitate cu legislația națională, să emită monedă electronică;
- (d) Banca Centrală Europeană și băncile centrale naționale, atunci când nu acționează în calitatea lor de autoritate monetară sau în calitate de alte autorități publice;
- (e) statele membre sau autoritățile lor regionale sau locale, atunci când acționează în calitatea lor de autorități publice.
- (2) Titlul II al prezentei directive stabilește, de asemenea, regulile pentru accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică.
- (3) Statele membre pot acorda derogare de la aplicarea tuturor sau a unora dintre dispozițiile titlului II din prezenta directivă instituțiilor menționate la articolul 2 din Directiva 2006/48/CE, cu excepția celor menționate la prima și la a doua liniuță din respectivul articol.
- (4) Prezenta directivă nu se aplică valorii monetare stocate în instrumente exceptate în conformitate cu articolul 3 litera (k) din Directiva 2007/64/CE.
- (5) Prezenta directivă nu se aplică valorii monetare utilizate pentru efectuarea tranzacțiilor de plată exceptate în conformitate cu articolul 3 litera (l) din Directiva 2007/64/CE.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

- „instituție emitentă de monedă electronică” înseamnă o persoană juridică care a fost autorizată în temeiul titlului II din prezenta directivă să emită monedă electronică;
- „monedă electronică” înseamnă orice valoare monetară stocată electronic, inclusiv magnetic, reprezentând o creanță asupra emitentului, care este emisă la primirea fondurilor, în scopul efectuării unor tranzacții de plată, astfel cum sunt definite la articolul 4 punctul 5 din Directiva 2007/64/CE, și care este acceptată de o persoană fizică sau juridică, alta decât emitentul de monedă electronică;

- „emitent de monedă electronică” înseamnă entitățile menționate la articolul 1 alineatul (1), instituțiile care beneficiază de derogări în temeiul articolului 1 alineatul (3) și persoanele juridice care beneficiază de exceptări în temeiul articolului 9;
- „volumul mediu de monedă electronică în circulație” înseamnă volumul mediu al valorii totale a obligațiilor financiare legate de moneda electronică în circulație la sfârșitul fiecărei zile calendaristice pe parcursul ultimelor șase luni calendaristice, calculat în prima zi calendaristică a fiecărei luni calendaristice și aplicat pentru respectiva lună calendaristică.

TITLUL II

CERINȚE PENTRU ACCESUL LA ACTIVITATE, DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII ȘI SUPRAVEGHEREA PRUDENȚIALĂ A INSTITUȚIILOR EMITENTE DE MONEDĂ ELECTRONICĂ

Articolul 3

Reguli prudențiale generale

- Fără a aduce atingere prezentei directive, articolele 5, 10-15, articolul 17 alineatul (7) și articolele 18-25 din Directiva 2007/64/CE se aplică *mutatis mutandis* instituțiilor emitente de monedă electronică.
- Instituțiile emitente de monedă electronică informează în prealabil autoritățile competente în legătură cu orice schimbare semnificativă a măsurilor adoptate în vederea protejării fondurilor primite în schimbul monedei electronice emise.
- Orice persoană fizică sau juridică care a luat hotărârea de a achiziționa sau de a înstrăina, în mod direct sau indirect, o participație calificată, în înțelesul articolului 4 punctul 11 din Directiva 2006/48/CE, într-o instituție emitentă de monedă electronică, sau de a-și mări sau reduce, în mod direct sau indirect, o asemenea participație calificată ce ar avea ca rezultat faptul că drepturile de vot sau capitalul deținut ar atinge, depăși sau scădea sub pragurile de 20 %, 30 % sau 50 %, sau faptul că instituția emitentă de monedă electronică ar deveni sau ar înceta să mai fie filiala sa, informează în prealabil autoritățile competente în legătură cu intenția sa de achiziționare, înstrăinare, mărire sau reducere a participației.

Achizitorul potențial comunică autorității competente informații referitoare la dimensiunea participației, precum și informațiile relevante specificate în articolul 19a alineatul (4) din Directiva 2006/48/CE.

În cazul în care este probabil ca influența exercitată de persoanele menționate la paragraful precedent să fie în detrimentul unei gestionări sănătoase și prudente a instituției, autoritățile competente se opun sau adoptă măsuri corespunzătoare pentru încetarea situației respective. Asemenea măsuri pot include interdicții, pot consta în măsuri și sancțiuni aplicate persoanelor care asigură conducerea sau în suspendarea exercitării dreptului de vot aferent acțiunilor deținute de acționarii sau membrii în cauză.

Măsuri similare se aplică persoanelor fizice sau juridice care nu își îndeplinesc obligația de a furniza informații prelabile, în conformitate cu prezentul alineat.

În cazul în care se dobândește o participație în pofida opoziției autorităților competente, acestea, indiferent de sancțiunile ce urmează a fi adoptate, dispun fie suspendarea exercitării drepturilor de vot ale achizitorului, fie nulitatea voturilor exprimate, fie posibilitatea anulării acestor voturi.

Statele membre pot acorda derogare sau pot permite ca autoritățile competente să acorde derogare de la aplicarea tuturor sau a unora dintre obligațiile prevăzute la prezentul alineat instituțiilor emitente de monedă electronică care desfășoară una sau mai multe activități menționate la articolul 6 alineatul (1) litera (e).

(4) Statele membre permit instituțiilor emitente de monedă electronică să distribuie și să răscumpere moneda electronică prin intermediul unor persoane fizice sau juridice care acționează pe seama acestora. Atunci când instituția emitentă de monedă electronică dorește să distribuie monedă electronică în alt stat membru angajând o astfel de persoană fizică sau juridică, instituția respectivă urmează procedurile prevăzute la articolul 25 din Directiva 2007/64/CE.

(5) Fără a aduce atingere alineatului (4), instituțiilor emitente de monedă electronică nu le este permis să emită monedă electronică prin agenți. Instituțiilor emitente de monedă electronică li se permite să furnizeze servicii de plată, menționate la articolul 6 alineatul (1) litera (a), prin intermediul agenților numai dacă sunt îndeplinite condițiile stipulate în articolul 17 din Directiva 2007/64/CE.

Articolul 4

Capitalul inițial

Statele membre impun instituțiilor emitente de monedă electronică obligația de a deține, la data autorizării, un capital inițial, compus din elementele menționate la articolul 57 literele (a) și (b) din Directiva 2006/48/CE, de minimum 350 000 EUR.

Articolul 5

Fonduri proprii

(1) Fondurile proprii ale instituțiilor emitente de monedă electronică, prevăzute la articolele 57-61, 63, 64 și 66 din Directiva 2006/48/CE, nu pot scădea sub nivelul sumei prevăzute la alineatele (2)-(5) din prezentul articol sau la articolul 4 din prezenta directivă, oricare dintre acestea este mai mare.

(2) Pentru activitățile menționate la articolul 6 alineatul (1) litera (a) care nu au legătură cu emiterea de monedă electronică, cerința de fonduri proprii ale instituției emitente de monedă electronică se calculează în conformitate cu una dintre cele trei metode (A, B sau C) prevăzute la articolul 8 alineatele (1) și (2) din Directiva 2007/64/CE. Metoda corespunzătoare se stabilește de către autoritățile competente în conformitate cu legislația națională.

În ceea ce privește activitatea de emisie de monedă electronică, cerința de fonduri proprii ale unei instituții emitente de monedă

electronică se calculează în conformitate cu metoda D prevăzută la alineatul (3).

Instituțiile emitente de monedă electronică dispun în orice moment de fonduri proprii care sunt cel puțin egale cu suma cerințelor precizate la primul și al doilea paragraf.

(3) Metoda D: fondurile proprii ale unei instituții emitente de monedă electronică pentru activitatea de emisie de monedă electronică reprezintă cel puțin 2 % din volumul mediu de monedă electronică aflată în circulație.

(4) În cazul în care instituțiile emitente de monedă electronică desfășoară oricare dintre activitățile menționate la articolul 6 alineatul (1) litera (a) și care nu au legătură cu emiterea de monedă electronică sau desfășoară oricare dintre activitățile menționate la articolul 6 alineatul (1) literele (b)-(e) și nu se cunoaște dinainte volumul monedei electronice aflate în circulație, autoritățile competente permit instituțiilor emitente de monedă electronică să calculeze cerințele de fonduri proprii pe baza unei sume reprezentative care se apreciază că va fi utilizată pentru emiterea de monedă electronică, cu condiția ca această sumă reprezentativă să poată fi estimată rezonabil, pe baza datelor istorice și într-o manieră satisfăcătoare pentru autoritățile competente. În cazul în care instituția emitentă de monedă electronică nu are o activitate suficient de îndelungată, cerințele de fonduri proprii se calculează pe baza volumului de monedă electronică în circulație preconizat în planul de afaceri, prin luarea în considerare a oricărei ajustări a planului respectiv solicitate de autoritățile competente.

(5) Pe baza unei evaluări a proceselor de administrare a riscurilor, a bazelor de date privind riscul de pierdere și a mecanismelor de control intern ale instituției emitente de monedă electronică, autoritățile competente pot impune instituției emitente de monedă electronică obligația de a deține fonduri proprii la un nivel mai mare cu până la 20 % decât nivelul care ar rezulta prin aplicarea metodei relevante în conformitate cu alineatul (2) sau pot permite instituției emitente de monedă electronică să dețină fonduri proprii la un nivel mai mic cu până la 20 % decât nivelul care ar rezulta prin aplicarea metodei relevante în conformitate cu alineatul (2).

(6) Statele membre iau măsurile necesare pentru a împiedica utilizarea multiplă a elementelor eligibile pentru calculul fondurilor proprii în cazul în care:

(a) instituția emitentă de monedă electronică face parte din același grup cu o altă instituție emitentă de monedă electronică, o instituție de credit, o instituție de plată, o societate de investiții, o societate de administrare a activelor sau o întreprindere de asigurări sau o întreprindere de reasigurări;

(b) instituția emitentă de monedă electronică desfășoară alte activități decât cea de emisie de monedă electronică.

(7) În cazul în care sunt îndeplinite condițiile stabilite la articolul 69 din Directiva 2006/48/CE, statele membre sau autoritățile lor competente pot alege să nu aplice alineatele (2) și (3) din prezentul articol instituțiilor emitente de monedă electronică care sunt incluse în supravegherea consolidată a instituțiilor de credit mamă în conformitate cu Directiva 2006/48/CE.

Articolul 6

Activități

(1) În afară de emiterea de monedă electronică, instituțiile emitente de monedă electronică au dreptul de a desfășura oricare dintre următoarele activități:

- (a) furnizarea serviciilor de plată enumerate în anexa la Directiva 2007/64/CE;
- (b) acordarea de credite în legătură cu serviciile de plată menționate la punctele 4, 5 sau 7 din anexa la Directiva 2007/64/CE, în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 16 alineatele (3) și (5) din directiva respectivă;
- (c) furnizarea de servicii operaționale și servicii auxiliare în strânsă legătură cu emiterea de monedă electronică sau cu furnizarea serviciilor de plată menționate la litera (a);
- (d) operarea de sisteme de plată, astfel cum sunt definite la articolul 4 punctul 6 din Directiva 2007/64/CE și fără a aduce atingere articolului 28 din respectiva directivă;
- (e) alte activități comerciale decât emiterea de monedă electronică, cu respectarea legislației naționale și comunitare aplicabile.

Creditul menționat la primul paragraf litera (b) nu se acordă din fondurile primite în schimbul monedei electronice și deținute în conformitate cu articolul 7 alineatul (1).

(2) Instituțiilor emitente de monedă electronică nu li se permite să accepte de la public depozite sau alte fonduri rambursabile în înțelesul articolului 5 din Directiva 2006/48/CE.

(3) Orice fonduri primite de instituțiile emitente de monedă electronică de la deținătorul de monedă electronică trebuie schimbate fără întârziere în monedă electronică. Asemenea fonduri nu constituie depozite sau alte fonduri rambursabile primite de la public în înțelesul articolului 5 din Directiva 2006/48/CE.

(4) Articolul 16 alineatul (2) și (4) din Directiva 2007/64/CE se aplică fondurilor primite pentru activitatea prevăzută la alineatul (1) litera (a) din prezentul articol care nu are legătură cu activitatea de emitere de monedă electronică.

Articolul 7

Cerințe în materie de protejare a fondurilor

(1) Statele membre prevăd obligația instituțiilor emitente de monedă electronică de a proteja toate fondurile primite în schimbul monedei electronice emise, în conformitate cu dispozițiile articolului 9 alineatele (1) și (2) din Directiva 2007/64/CE. Nu este necesară protejarea fondurilor primite sub formă de plată printr-un instrument de plată până în momentul în care este creditat contul de plăți al instituțiilor emitente de monedă electronică sau fondurile sunt făcute disponibile în alt mod instituției emitente de monedă electronică în conformitate cu cerințele privind termenele de executare prevăzute în Directiva 2007/64/CE, unde este cazul. În orice caz, asemenea fonduri trebuie supuse protejării într-un termen care nu va depăși cinci zile lucrătoare, așa cum acestea sunt definite la articolul 4 punctul 27 din respectiva directivă, de la data emiterii monedei electronice.

(2) În sensul alineatului (1), activele sigure și cu risc scăzut sunt numai acele elemente de activ cuprinse în una dintre categoriile din tabelul 1 de la punctul 14 din anexa I la Directiva 2006/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind rata de adecvare a capitalului întreprinderilor de investiții și al instituțiilor de credit⁽¹⁾ pentru care cerința de capital pentru risc specific nu depășește 1,6 %, dar excluzând alte elemente eligibile definite la punctul 15 din anexa respectivă.

În sensul alineatului (1), reprezintă, de asemenea, active sigure și cu risc scăzut participațiile într-un organism de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) care investește numai în activele precizate la primul paragraf.

În cazuri excepționale și cu o justificare corespunzătoare, autoritățile competente pot hotărî, în baza unei evaluări a siguranței, maturității, valorii sau a altei caracteristici de risc a activelor definite în conformitate cu primul și al doilea paragraf, care dintre aceste active nu constituie active sigure și cu risc scăzut, în sensul alineatului (1).

(3) Articolul 9 din Directiva 2007/64/CE se aplică instituțiilor emitente de monedă electronică pentru activitățile menționate la articolul 6 alineatul (1) litera (a) din prezenta directivă care nu sunt legate de activitatea de emitere de monedă electronică.

(4) În sensul alineatelor (1) și (3), statele membre sau autoritățile lor competente pot hotărî, în conformitate cu legislația națională, metoda care va fi folosită de către instituțiile emitente de monedă electronică pentru a proteja fondurile.

Articolul 8

Relații cu țările terțe

(1) Statele membre nu aplică succursalelor instituțiilor emitente de monedă electronică cu sediul central în afara Comunității, în ceea ce privește accesul la activitate sau desfășurarea activității acestora, dispoziții care au drept rezultat un tratament mai favorabil decât cel aplicat instituțiilor emitente de monedă electronică cu sediul central în Comunitate.

(2) Autoritățile competente notifică Comisiei toate autorizațiile acordate succursalelor instituțiilor emitente de monedă electronică cu sediul central în afara Comunității.

(3) Fără a aduce atingere dispozițiilor alineatului (1), Comunitatea poate conveni, prin acorduri încheiate cu una sau mai multe țări terțe, aplicarea unor dispoziții care acordă succursalelor unei instituții emitente de monedă electronică cu sediul central în afara Comunității un tratament identic în întreaga Comunitate.

Articolul 9

Excepții facultative

(1) Statele membre pot acorda excepții sau pot permite autorităților lor competente să acorde excepții de la aplicarea, în întregime sau parțială, a procedurilor și condițiilor stabilite la articolele 3, 4, 5 și 7 din prezenta directivă, cu excepția articolelor 20, 22, 23 și 24 din Directiva 2007/64/CE, și pot permite înscrierea persoanelor juridice în registrul instituțiilor emitente de monedă electronică în cazul în care sunt îndeplinite concomitent următoarele condiții:

⁽¹⁾ JO L 177, 30.6.2006, p. 201.

- (a) întreaga activitate comercială generează un volum mediu de monedă electronică în circulație care nu depășește o limită impusă de statul membru, dar care în niciun caz să nu fie mai mare de 5 000 000 EUR; și
- (b) niciuna dintre persoanele fizice responsabile de administrarea sau desfășurarea activității nu a fost condamnată pentru infracțiuni legate de spălarea banilor sau finanțarea terorismului sau pentru orice alte infracțiuni financiare.

În cazul în care instituțiile emitente de monedă electronică desfășoară oricare dintre activitățile menționate la articolul 6 alineatul (1) litera (a) și care nu au legătură cu emiterea de monedă electronică sau desfășoară oricare dintre activitățile menționate la articolul 6 alineatul (1) literele (b)-(e) și nu se cunoaște dinainte volumul monedei electronice aflate în circulație, autoritățile competente trebuie să permită acestor instituții emitente de monedă electronică să aplice litera (a) de la primul paragraf pe baza unei sume reprezentative care se apreciază că va fi utilizată pentru emiterea de monedă electronică, cu condiția ca această sumă reprezentativă să poată fi estimată rezonabil, pe baza datelor istorice și într-o manieră satisfăcătoare pentru autoritățile competente. În cazul în care un solicitant nu are o activitate suficient de îndelungată, această cerință se aplică pe baza volumului de monedă electronică în circulație preconizat în planul de afaceri, cu luarea în considerare a oricărei ajustări a planului respectiv solicitate de autoritățile competente.

Statele membre pot să condiționeze acordarea de exceptări facultative în temeiul acestui articol de îndeplinirea unei cerințe suplimentare ce impune o limită maximă de stocare pe instrumentul de plată sau în contul de plată al consumatorului în care este stocată monedă electronică.

Orice persoană juridică înregistrată conform prezentului alineat poate furniza servicii de plată care nu au legătură cu moneda electronică emisă în conformitate cu prezentul articol numai dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 26 din Directiva 2007/64/CE.

- (2) Orice persoană juridică înregistrată în conformitate cu alineatul (1) are obligația de a avea sediul central în statul membru în care își desfășoară efectiv activitatea.
- (3) Orice persoană juridică înregistrată în conformitate cu alineatul (1) este considerată ca fiind instituție emitentă de monedă electronică. Cu toate acestea, articolul 10 alineatul (9) și articolul 25 din Directiva 2007/64/CE nu se aplică acesteia.
- (4) Statele membre pot să prevadă că orice persoană juridică înregistrată în conformitate cu alineatul (1) se poate angaja numai în anumite activități dintre cele enumerate la articolul 6 alineatul (1).
- (5) Orice persoană juridică menționată la alineatul (1):
- (a) notifică autorităților competente orice schimbare a situației sale, dacă este relevantă din punct de vedere al condițiilor prevăzute la alineatul (1); și

- (b) raportează, cel puțin o dată pe an, la data prevăzută de către autoritățile competente, volumul mediu al monedei electronice în circulație.

(6) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, în cazul în care condițiile prevăzute la alineatele (1), (2) și (4) nu mai sunt îndeplinite, persoanele juridice în cauză solicită acordarea unei autorizații în termen de 30 de zile calendaristice în conformitate cu articolul 3. Persoanelor care nu au solicitat acordarea unei autorizații în acest termen li se interzice, în conformitate cu articolul 10, să emită monedă electronică.

(7) Statele membre asigură că autoritățile competente dispun de competențe suficiente pentru a verifica respectarea permanentă a cerințelor prevăzute în prezentul articol.

(8) Prezentul articol nu se aplică în ceea ce privește dispozițiile Directivei 2005/60/CE sau dispozițiile legislației naționale privind combaterea spălării banilor.

(9) În cazul în care un stat membru aplică exceptarea prevăzută la alineatul (1), acesta notifică Comisia în legătură cu aceasta până la 30 aprilie 2011. Statul membru notifică de îndată Comisia în legătură cu orice schimbare ulterioară. În plus, statul membru informează Comisia cu privire la numărul persoanelor juridice în cauză și, anual, cu privire la volumul total anual al monedei electronice în circulație emise până la data de 31 decembrie a fiecărui an calendaristic, astfel cum este menționat la alineatul (1).

TITLUL III

EMITEREA ȘI RĂSCUMPĂRAREA MONEDEI ELECTRONICE

Articolul 10

Interzicerea emiterii de monedă electronică

Fără a aduce atingere articolului 18, statele membre interzic emiterea de monedă electronică de către persoanele fizice sau juridice care nu sunt emitenți de monedă electronică.

Articolul 11

Emiterea și răscumpărarea

- (1) Statele membre asigură că emitenții de monedă electronică emit monedă electronică la valoarea nominală, la primirea fondurilor.
- (2) Statele membre asigură că, la cererea deținătorului de monedă electronică, emitenții de monedă electronică răscumpără, în orice moment și la valoarea nominală, valoarea monetară a monedei electronice pe care o dețin.
- (3) Contractul dintre emitentul de monedă electronică și deținătorul de monedă electronică prevede în mod clar și detaliat condițiile de răscumpărare, inclusiv orice taxă aferentă, iar deținătorul de monedă electronică să fie informat în legătură cu aceste condiții înainte ca acesta să încheie contractul sau să accepte oferta.

(4) Este posibil ca la răscumpărare să se perceapă o taxă numai dacă acest lucru este precizat în contract în conformitate cu alineatul (3) și numai în unul dintre următoarele cazuri:

- (a) când se solicită răscumpărarea înainte de încetarea contractului;
- (b) când contractul prevede o dată de încetare și deținătorul de monedă electronică a încetat contractul înaintea acestei date; sau
- (c) când se solicită răscumpărarea la mai mult de un an de la data încetării contractului.

Orice astfel de taxă trebuie să fie proporțională și stabilită în raport cu costurile reale suportate de emitentul de monedă electronică.

(5) Când se solicită răscumpărarea înainte de încetarea contractului, deținătorul de monedă electronică poate cere răscumpărarea monedei electronice integral sau parțial.

(6) Când se solicită răscumpărarea de către deținătorul de monedă electronică la data încetării contractului sau în termen de până la un an după încetarea contractului:

- (a) se răscumpără întreaga valoare monetară a monedei electronice deținute; sau
 - (b) dacă o instituție emitentă de monedă electronică desfășoară una sau mai multe dintre activitățile enumerate la articolul 6 alineatul (1) litera (e) și nu se cunoaște dinainte ce sumă din fonduri urmează să fie folosită ca monedă electronică, aceasta răscumpără toate fondurile solicitate de deținătorul de monedă electronică.
- (7) Fără a aduce atingere alineatelor (4), (5) și (6), drepturile de răscumpărare ale persoanelor, altele decât consumatorii, care acceptă monedă electronică, sunt stabilite în acordul contractual între emitenții de monedă electronică și persoanele respective.

Articolul 12

Interzicerea dobânzii

Statele membre interzic acordarea de dobândă sau de orice alt beneficiu legat de perioada în care deținătorul de monedă electronică deține moneda electronică.

Articolul 13

Proceduri extrajudiciare de reclamații și de reparație în vederea soluționării litigiilor

Fără a aduce atingere prezentei directive, titlul IV capitolul 5 din Directiva 2007/64/CE se aplică *mutatis mutandis* emitenților de monedă electronică în ceea ce privește obligațiile acestora care decurg din prezentul titlu.

TITLUL IV

DISPOZIȚII FINALE ȘI MĂSURI DE PUNERE ÎN APLICARE

Articolul 14

Măsuri de punere în aplicare

(1) Comisia poate adopta măsurile care sunt necesare pentru actualizarea dispozițiilor prezentei directive pentru a ține seama de inflație sau de evoluțiile tehnologice și ale pieței. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale

prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 15 alineatul (2).

(2) Comisia adoptă măsuri care să asigure aplicarea convergentă a excepțiilor menționate la articolul 1 alineatele (4) și (5). Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 15 alineatul (2).

Articolul 15

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de Comitetul de plăți instituit în conformitate cu articolul 85 din Directiva 2007/64/CE.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

Articolul 16

Armonizarea deplină

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor de la articolul 1 alineatul (3), articolul 3 alineatul (3) al șaselea paragraf, articolul 5 alineatul (7), articolul 7 alineatul (4), articolul 9 și articolul 18 alineatul (2), în măsura în care prezenta directivă conține prevederi de armonizare, statele membre nu mențin și nu introduc alte dispoziții decât cele stabilite în prezenta directivă.

(2) Statele membre se asigură că emitenții de monedă electronică nu derogă, în detrimentul deținătorului de monedă electronică, de la dispozițiile legislației naționale care pun în aplicare sau care corespund dispozițiilor prezentei directive, cu excepția cazului în care o astfel de derogare este prevăzută în mod expres în respectiva legislație.

Articolul 17

Revizuire

Până la data de 1 noiembrie 2012, Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și Băncii Centrale Europene un raport privind implementarea și impactul prezentei directive, în special în ceea ce privește aplicarea cerințelor prudențiale pentru instituțiile emitente de monedă electronică, însoțit, dacă este cazul, de o propunere de revizuire a acesteia.

Articolul 18

Dispoziții tranzitorii

(1) Statele membre permit instituțiilor emitente de monedă electronică care au demarat activitatea înainte de 30 aprilie 2011, în conformitate cu legislația națională pentru transpunerea Directivei 2000/46/CE în statul membru în care acestea își au sediul central, să își desfășoare în continuare activitatea în statul membru respectiv sau în alt stat membru, în conformitate cu acordurile de recunoaștere reciprocă prevăzute de Directiva 2000/46/CE, fără a fi necesară solicitarea autorizației în conformitate cu articolul 3 din prezenta directivă și fără ca acestea să fie obligate să îndeplinească celelalte cerințe prevăzute sau menționate în titlul II din prezenta directivă.

Statele membre impun acestor instituții emitente de monedă electronică să prezinte autorităților competente toate informațiile relevante pentru a le permite acestora să evalueze, până la 30 octombrie 2011, dacă instituțiile îndeplinesc cerințele prevăzute în prezenta directivă și, în caz contrar, măsurile care trebuie adoptate pentru a asigura respectarea acestor cerințe sau dacă se impune retragerea autorizației.

Instituțiilor emitente de monedă electronică care respectă cerințele li se acordă autorizația, sunt înscrise în registru și li se impune să respecte cerințele prevăzute la titlul II. Se interzice emiterea de monedă electronică de către instituțiile emitente de monedă electronică care nu îndeplinesc cerințele prevăzute în prezenta directivă până la 30 octombrie 2011.

(2) Statele membre pot să prevadă posibilitatea ca o instituție emitentă de monedă electronică să fie autorizată automat și înscrisă în registrul prevăzut la articolul 3 în cazul în care autoritățile competente au deja dovada că respectiva instituție emitentă de monedă electronică îndeplinește cerințele prevăzute la articolele 3, 4 și 5. Autoritățile competente informează instituțiile emitente de monedă electronică în cauză înainte de acordarea autorizației.

(3) Statele membre permit instituțiilor emitente de monedă electronică care au demarat activitatea, în temeiul dispozițiilor de drept intern de transpunere a articolului 8 din Directiva 2000/46/CE, înainte de 30 aprilie 2011, să desfășoare în continuare această activitate pe teritoriul statului membru în cauză în conformitate cu Directiva 2000/46/CE până la 30 aprilie 2012, fără a fi necesară solicitarea unei autorizații în conformitate cu articolul 3 din prezenta directivă și fără ca acestea să fie obligate să îndeplinească celelalte cerințe prevăzute sau menționate în titlul II din prezenta directivă. Instituțiilor emitente de monedă electronică care, în perioada menționată, nu au fost nici autorizate, nici exceptate în înțelesul articolului 9 din prezenta directivă, li se interzice să emită monedă electronică.

Articolul 19

Modificări ale Directivei 2005/60/CE

Directiva 2005/60/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 3 alineatul (2), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) o întreprindere alta decât o instituție de credit, care exercită una sau mai multe dintre activitățile prevăzute la punctele 2-12 și 14-15 din anexa I la Directiva 2006/48/CE, inclusiv activități ale caselor de schimb valutar (birourilor de schimb);”.

2. La articolul 11 alineatul (5), litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) moneda electronică, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 2 din Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică (*), atunci când, dacă dispozitivul nu

poate fi reîncărcat, suma maximă care poate fi stocată electronic nu depășește 250 EUR sau, dacă dispozitivul poate fi reîncărcat, se impune o limită de 2 500 EUR pentru suma totală tranzacționată într-un an calendaristic, cu excepția cazului în care în același an calendaristic deținătorului de monedă electronică i se răscumpără, la cererea deținătorului, o sumă de minimum 1 000 EUR, în conformitate cu articolul 11 din Directiva 2009/110/CE; în ceea ce privește operațiunile de plată naționale, statele membre sau autoritățile lor competente pot crește suma de 250 EUR la care se referă acest punct până la un plafon de 500 EUR.

(*) JO L 267, 10.10.2009, p. 7”.

Articolul 20

Modificări ale Directivei 2006/48/CE

Directiva 2006/48/CE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 4 se modifică după cum urmează:

(a) punctul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„1. «instituție de credit» înseamnă o întreprindere a cărei activitate constă în a primi de la public depozite sau alte fonduri rambursabile și a acorda credite în cont propriu;”;

(b) punctul 5 se înlocuiește cu următorul text:

„5. «instituție financiară» înseamnă o întreprindere, alta decât o instituție de credit, a cărei activitate principală constă în dobândirea de participații sau în desfășurarea uneia sau a mai multor activități menționate la punctele 2-12 și 15 din anexa I.”

2. La anexa I se adaugă următorul punct cu următorul text:

„15. Emiterea de monedă electronică.”

Articolul 21

Abrogare

Directiva 2000/46/CE se abrogă de la 30 aprilie 2011, fără a aduce atingere articolului 18 alineatele (1) și (3) din prezenta directivă.

Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă.

Articolul 22

Transpunerea

(1) Până la 30 aprilie 2011, statele membre adoptă și publică actele cu putere de lege și actele administrative necesare în vederea respectării prezentei directive. Comisiei îi sunt comunicate de îndată de către statele membre textele respectivelor măsuri.

Acestea aplică măsurile respective de la 30 aprilie 2011.

Atunci când statele membre adoptă respectivele măsuri, acestea cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 23

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 24

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 16 septembrie 2009.

Pentru Parlamentul European

Președintele

J. BUZEK

Pentru Consiliu

Președintele

C. MALMSTRÖM